

van-alle-geloo-
n met rust te
argument, dat
dien, en leven?
raag lag toch
le ongeroe-
omt, die zal
een mensch,
en? Verre zij
het doodslaan
zij hadt u niet
erven-moeten;
u zei te blij-
n stapje naar
eer nabije ge-
eborenen, naar
euwe Verbond
uw onmondig-
d niet dragen.

zij zelf met
nisch, geroe-
even, als hij
cicel gecon-
t volk legt dit

werkelijk óók,
h maar alleen
zetten onder
t met bliksem
n doorschoten
en, maar WIJ,
25). Dit vuur
ijk geweld zou
dooden.

HEERE: het
ren (Deut. 5:
n toe, dat het
gen, en vooral
onmondig-
ren! Dat zij
naar Hem, den
wat een men-
at zij zulk een
(Deut. 5:29)

id is uit psalm
ijk gedragen...
iet avanceeren
onmondige, die
er mondig ver-
ven van den
t van-zich-weg-
5 dit kind ook
t kind, dat uit
r liefst gecon-
twoordelijkheid
noemt dit van-
onze vertaling
etgeen zooveen
petitionnement

de oogen niet
tuiten. Dat hij
enden, die met
en. Geen blind-
rblindt, zoodat
het licht des
dian, een doek
34:35, 2 Cor.
gegend; maar
e behoefte
ral met rust te
verharding, een
1:14).

de degelijk ont-
is de vraag om
aangemerkt als
(7), zoo is ook
als een „ver-
De ééne maal
an boven; den
boven. Ze wil-

om GEEFT Hij
geef hun maar
maar, laat hen
nu zich BUK-
En zoo ook
profeten, straks
grond zal zijn,
naast hen zit-
zoon van een

hun maar wat
lij zegt er met-
gen: zij willen
t, maar een ge-
eld, een leeken-
HOOREN naar
kerktaal: een
de Heere ver-
teet zult gij dan

koninkgen, en
ing.

En: hooren naar het instituut der profeten, en
naar de stem van den Hoogen Profeet en Leeraar.

De zonde was in de petitie.

De genade ontdekt ze.

De toorn straft ze, als ze daarbij, d.w.z. bij die zonde
in 't gebed, blijven: ze zijn niet ontkomen (Hebr.
12:25).

Maar de voortgaande genade maakt de verhooring
van een met zonde bevuile gebed tot een blijvenden
zegen: die Groote Koning, en die Hooge Profeet is
Middelaar, beter nog dan Mozes, en neemt de
zonde uit de gebeden weg, die Hij verhoort,
de lasten van zijn volk straks dragende voor zijn God.
Door Zijn genade nemen zij de verhooring aan, maar
niet de zonde over, die in het gebed was. Zij die zóó
bukken en zóó luisteren, weten, dat God hun gebed
hoorde, wijl Hij zichzelf verhoorde. Het lag in Zijn raad
den Koning en den Profeet te geven. Maar ze hadden
anders om Hem moeten bidden.

En hier komt het nu op ons aan.

Want WIJ zijn niet gekomen tot die schaduwen van
vuur en schrik en donder, en wij behoeven niet op een
berg te klimmen zooals Mozes (Hebr. 12:18-21).
Wij behoeven heusoh geen bidstonden voor een syno-
dale vergadering te houden, waarin de hoofdgedachte
is: komt nu eens uit uw dal dezen éénen keer naar
den berg. Want WIJ zijn gekomen tot de gemeente der
eerstgeborenen. Of wij willen of niet, wij zijn
erin gezet. Onze geboorte is nu eenmaal gedateerd op
den Nieuwen Dag van 't Nieuwe Testament. En onze
doop heeft dien datum erkend boven de vergunnings-
en de lastbrieven, die ons in de wieg gelegd zijn, eer
we ervan wisten.

Daarom wordt tot ons gezegd: ziet toe, dat GIJ dien
die spreekt, niet van u afbidt. Want Hij is nu naar
boven gegaan, onze Spreker, en legt nu al zijn ma-
jesteit in het gewone, eenvoudige leer-proza der
kerk, waaronder wij zijn opgegroeid van dat onze
ouders ons „breeder gingen onderwijzen“.

Maar als wij nu het ambt-van-alle-gelooften van
ons afbieden, ja, dan.....

Dan zullen WIJ NIET ONTVLIEDEN (Hebr.
12:25).

KERKELUK LEVEN

EEN WOORD

VAN TWEE FRIESCHE PREDIKANTEN, III (SLOT).

We geven hier het slot van het ingezonden stuk.
Sprekende over den door hen geschorsten „groven
zondaar“ (!) diaken Hoekstra, merken inzenders op:

Hij is bij herhaling attent gemaakt op de inconse-
quentie, dat hij den kerkeraad van Sexbierum opwekte
tot vrijmaking, maar dat hij na afwijzing van deze op-
wekking niet zelf deed, wat hij van den kerkeraad vor-
derde.

Welzoo, die diaken was dus inconsequent. Nu, ik
vind het ook; ieder weet, dat ik allen, die niet voor
God durven verzekeren, dat de eischen van dr J. Rid-
derbos (gemakshalve zeggen we 't maar zoo), ik be-
doel die van 1944 (niet de latere) eischen van God
waren, en die toch maar blijven communiceeren met
dr J. Ridderbos, inconsequent noem. Diaken Hoekstra
was inconsequent (maar hij heeft in 1944 gelukkig
beter inzicht verworven). Maar inzenders zijn het ook
en br. H. leerde de inconsequentie van hén. Heel
de synodocritische symbiose bestaat uit inconse-
quentie, tot dr J. Ridderbos toe, die met zijn helpers,
Nauta en Dijk en Den Hartogh en zoo, al maar in en
uit redeneert, en die vandaag Gods eischen zóó, en
morgen Gods eischen tenminste een gekloofde haar
anders stelt (begrijpt hij niet, dat de locus de Deo
hier gevaar loopt?), terwijl hij toch almaar weigert
„peccavi“ te zeggen. Inzenders blijven bovendien met
hem inconsequent; wat ze — naar eigen verzekering
— niet langer „kunnen dragen“, dat dragen ze toch
nog elken dag. En moeten nu de grootmeesters der
inconsequentie een kleinhandelaar daarom schorsen,
juist dan, als het licht der consequentie uit de wet
der oprechtheid bij hem doorbreekt? Moeten zij hém
schorsen, omdat hij nog eens nadenken wou, toen ge-
bleken was, dat zijn kerkeraad niet wilde doen,
wat hij voorstelde, terwijl hij tusschen zichzelf en een
kerkeraad het onderscheid zich realiseerde? Hem
schorsen, omdat hij eens wou nadenken over een ker-
keraad, die dr Ridderbos van 1946 volgde, en daarom
dr Ridderbos van 1944 verloochende? Want in 1944
schreef dr Ridderbos: als uw geweten het u niet toe-
laat te doen wat wij besloten, wel, verbreek dan
toch het kerkverband! Dat schreef hij
aan één ambtsdrager (K. S., parallel dus met
diaken Hoekstra), en óók aan een geheel kerkeraad
(Wezep, parallel dus met den raad van Sexbierum).
Wel, wel, wel, in den Dom der Inconsequenties durven
nog twee Inconsequents een derden Inconsequente
verwijten, dat de inconsequentie inconsequent is.....

Hooren we verder:

Doch telkens is hierbij erop gewezen, dat wij niet

't is goed, 't is heilzaam, een paar weken na Kerst-
feest zijn vreugd te herdenken, die, wijl ze gebedsver-
hooring is, de schuld vergroot van wie zich nu ont-
trekt.

De Christus is gekomen: een koning-op-een-ezels-
veulen, maar thans op wolkenwagen rijdend. We kre-
gen zijn geboden in handleidingen, die we lezen kon-
den. Kerkenordeningen b.v. Een profeet ook in een
stoeltje-laag-bij-den-grond, maar thans van den
hoogen Rijkstroon ons voorziening gevend in
den dienst des Woords, God is in Hem naar ons toe-
gekomen, Laag bij den grond.

Maar laag-bij-den-grond zijn, is wat anders dan laag-
bij-den-grondsch WILLEN zijn. De bruid, die maar
niet trouwen wil, het kind, dat maar geen man wil
wezen, o die verraadster, die verrader, die brekers van
de trouwbelofte!

Ik schrik, als ik denk aan een kerkmassa, die wel
een paar theologen-in-synode laat kibbelen over de
vraag, hoe „men“ de kinderen moet BESCHOUWEN
EN BEHANDELEN, maar die daar voorts geen woord
meer over hooren wil: laat ons met vrede, laat ons
met rust, wij blijven liever leeken. Een schare van on-
mondigen wordt aldus gekweekt in Nederland, en
in Zuid-Afrika, en in Amerika.

En de leiders willen het zoo.

Ze gaan rechtstreeks in tegen Kerst-
feest, en tegen het Nieuwe Testament. Ze zetten
de klok terug. Ze zeggen tot de bruid: blijf liever
meisje; tot den jongeling: blijf liever knaap; tot den
ambtsdrager: blijf liever leek.

De kerk gaat zoo te gronde.

En gij die vrijgemaakt zijt, om te werken en te
ploeteren, beeft hier. Ziet toe, dat GIJ den Spreker
niet verwerpt, door lasten van u af te schuiven.

Ontvangt den Heiland laag bij den grond.

Maar om uws levens wil: weest geen seconde laag-
bij-den-grondsch!

Weest als de kinderen.

Maar om Gods wil, weest geen kind. Stelt den dag
der verantwoordelijkheid en der zelfbelasting-tot-het-
uiterste niet uit. Weest dan volmaakt, dat is: gespan-
nen tot het uiterste. Want de Vader kwam tot het
uiterste in zijn bedeeeling der verbonden.

K. S.

zijn vrijmaking begeerden, maar zijn terugkeer van de
dwaling zijns wegs, dat wij echter tevens volledige hel-
derheid inzake standpunt en houding van br. Hoekstra
wenschten.

Zoo zoo. „De dwaling zijns wegs“. Het wordt zoo
maar even geconstateerd. Maar Hebraïsmen zijn geen
argumenten. Als de heeren precies zeggen, wat
volgens hen die dwaling des Hoekstra-wegs was, zal
ik hun bewijzen, dat zij zelf niet zoo „dwaalden“. En
wat die „helderheid“ betreft: geen onhelderder
figuur dan die der friesche predikanten. Ze kunnen
't niet langer dragen, zeggen ze; maar ze dragen
toch. Ze doen honderd maal meer dan wie om gelijk-
soortige daad van hen door een synode gescheiden zijn,
maar ze verduren de scheiding en voltrekken ze ook
zelf; „de facto“, en ook „de iure“. Als ik hen even-
wel thans goed begrijp, dan hebben de inzenders
thans „volledige helderheid“ gegeven „inzake stand-
punt en houding“ van henzelf. 't Komt hierop neer:
dr Ridderbos mag in Gods naam handen uiteenrukken,
die zij ineengestrengeld willen laten, en banden ver-
breken, die zij willen bestendigen, en verklaren dat
God het wil, en die verklaring later weer de facto
terugnemen doch de iure handhaven, maar zij zullen
Ridderbos de handen blijven drukken, want die heeft
een meerderheidje kunnen krijgen toen er geen weer-
stand was en de meerderheid heeft tenslotte gelijk
in haar wilsdecreten; wil zij niet haar decreten te-
rugnemen, dan onderwerpt men zich daaraan, en
zet artikel 7 der Confessie op zij. Ik geloof, dat we
de friesche predikanten als groep thans in helder licht
zien. Maar we noemen het: dultsternis.

Vervolgens:

3e. Br. S. Hoekstra werd nimmer in staat van be-
schuldiging gesteld, omdat hij zich met zijn bezwaren
richtte tot den kerkeraad, maar omdat hij, nadat de
kerkeraad een hem niet bevredigende uitspraak had ge-
daan, weigerde den kerkelijken weg van classis, Partic.
Synode en Generale Synode te gaan, zulks in strijd
met zijn belofte, door onderteekening van het verbind-
ingsformulier gedaan.

Het is gemakkelijk gezegd, maar waar is het
bewijs? Welke passage uit het „verbindings-
formulier“ kan hier worden geciteerd tegen diaken
Hoekstra, en hoe kan men eventueel deze passage
keeren tegen hem als men ze leest in com-
binatie met wat de synodes, die de
friesche predikanten nog steeds
metterdaad volgen, hebben uitge-
sproken in de rapporten en oeka-
ses omtrent „den kerkelijken weg“,
gelijk deze is uitgestippeld tegen-
over K. S.? Of zijn die rapporten soms niet daar-
mee te combineren? Dan stond diaken Hoekstra
voor een keus, het een of 't ander. En zoo doen ook
de friesche predikanten een keus, het een of 't ander.
Wij zien niet in, waarom de één uit den warwin-
kel van Ridderbos' en Nauta's zeer uiteenlopende
kerkrechtelijke wenken een keus mag doen en de
ander niet. Tenzij men zegt, dat de Dagon van het

zwolle of elck wat wils.

I. 0.00 Uur precies.

Onder het opschrift: „De komende Kerstdagen“
meldt de Kerkbode voor de Gereformeerde Kerken in
de Classis Zwolle het volgende:

„Besloten is in de nacht van Woensdag op Donder-
dag (de nacht dus, voorafgaande aan de 1e Kerstdag)
een nachtdienst te houden, die verzorgd zal worden
door het Comité: „Evangelie en Levensvernieuwing“.
We verwachten, dat hierover deze en gene nog wel
eens een opmerking zal maken. Daar is ook gelegen-
heid genoeg voor. Wij echter meenden dit eens te moe-
ten proberen en de kerkeraad gaf graag zijn fiat. Het
spijt ons alleen, dat deze dienst niet door de radio
kan uitgezonden worden, zoals eerst gehoopt werd“.

Als D. E. C. een opmerking mag maken, dan is het
deze: De afval van den HEERE begon in Israël altoos
dan, wanneer de menschen in den godsdienst ijveriger
werden dan de HEERE bevolen had. Dan offerde men
in eigenwilligen godsdienst „op allen hoogen heuvel
en onder allen groenen boom“. En het Heiligdom des
HEEREN — tabernakel en tempel — stonden vaak
verlaten. De HEERE spreekt in de Schrift van Kon-
ingen, die wandelden in de zonde Jerobeams, die
Israël zondigen deed om Mij tot
toorn te verwekken.

Dat deze „dienst“ — men heeft er dus den HEERE
mee willen dienen, de Zwolsche kerkeraad gaf daar-
toe gaarne zijn fiat! — niet door de radio kon wor-
den uitgezonden, verblijdt D. E. C. zeer.

Hij gunt den studio-menschen in Hilversum en den
zwakken luisteraars gaarne een goede nachtrust.

In alle stilte hoopt D. E. C., dat er onder de nach-
telijke bezoekers van dezen „dienst“ nog eenje ge-
weest is, die thuisgekomen, voor het naar bed gaan
het Avondebed gesproken heeft: „..... naardien Gij
den nacht verordend hebt om te rusten, gelijk den dag
om te arbeiden; zoo bidden wij U, geef dat onze licha-
men in vrede en stilheid rusten.....“.

Hopelijk heeft zoo iemand dan eens even nage-
dacht.....

II. Vadertje Langbeen.

De leider van het Comité „Evangelie en Levensver-
nieuwing“, dat den nachtelijken „dienst“ voor eersten
Kerstdag — 0.00 Uur precies! — organiseerde, met
het gaarne gegeven fiat van zijn kerkeraad, ds G.
Lugtigheid, is ook leider van het Jeugdwerk in de
Zwolsche gemeenschap, die haar kansels sloot voor
ambtsdragers, die een haastig, al te haastig opgesteld
formuleetje, weigerden mee te canoniseeren als een ge-
loofsartikel, hetwelk God ons „beloofde en bevolen
heeft om te gelooven“.

Die Jeugdcentrale van ds Lugtigheid gaf een op-
voering van „Vadertje Langbeen“ — „Een vrolijke
geschiedenis in 4 bedrijven“.

De afdeling „Cultuur“ dezer Jeugdcentrale oogst-
te met deze opvoering zooveel succes, dat zij annon-
ceerde, dat op veelvuldig verzoek op 11 December om
half acht in „Odeon“ een heropvoering zou gegeven
worden.

Hetgeen inmiddels geschied is.

En hetgeen zeer stichtelijk is toegegaan.

Ds G. Lugtigheid, later ds J. H. Kuiper, openden
en sloten met gebed.

De Regie was in handen van Ton Dalenoord.

Een vraag rees bij mij.

Waarom toch de Kerstdienst aanving om 0.00 Uur
precies en Vadertje Langbeen om halfacht 's avonds
werd opgevoerd?

Waarom Dear Daddy Longlegs ook niet te mid-
dernacht op de planken gebracht?

Ach: hier hebt ge den eigenwilligen godsdienst.
Voor den HEERE „offert“ men zijn nachtrust.

III. Kerknieuws.

Beroepen.

Te Zwolle (vac. dr J. Thijs): C. Houtman te Bode-
graven.

Ds C. Houtman preekt „bezwaard“.

D. E. C. was bezwaard.

En is het nóg.

Omdat in Zwolle nog steeds Vrijgemaakten mee-
werken aan de „Evangelisatie“ van de gemeenschap
Lugtigheid.

D. E. C.

bijeenblijven-tot-elken-prijs niet mag vallen. In feite
is dan ook deze ketterij thans die der inzenders.
Waarmee ze dr A. Kuiper veroordeelen; zie wat we
van hem aanhaalden en zie wat Scheiding en Dolean-
tie hebben aangedurfd, die het systeem van in-geen-
geval een bestaand verband verbreken hebben ge-
scholden als afgodendienst.

Voorts:

4e. Metterdaad kan deze schorsing medewerken aan
het openbaar worden der geesten. Wanneer de Vrije-